

Zetel René Van Rompay

**Zetelrede door
Dr. Guy Coutant –
4.12.2010**

Geachte Heer Voorzitter, Monsieur le Président
Dames en Heren, Mesdames et Messieurs

Wanneer ik vernam dat ik aanvaard was als titulair lid van de Belgische Academie was ik samen met vriend Mark Bottu in Rome, op de filatelistische tentoonstelling Roma 2009. Het was voor mij een bijzonder aangename verrassing.

Kort nadien werd mij gevraagd welke naam ik wenste te geven aan deze Academiezetel. Als Vlaming hield ik eraan te opteren voor een eminent Vlaams filatelist, en de naam die onmiddellijk naar boven kwam was deze van René Van Rompay.

Als auteur, redacteur en medewerker aan talrijke tijdschriften is hij steeds een voorvechter van de filatelie geweest, met een dubbel doel: enerzijds de hoge kwaliteitsfilatelie zelf bedrijven en steunen, maar anderzijds ook de goede filatelie propageren bij de kleine verzamelaar of zelfs bij het gewone publiek.

Omdat dit laatste ook steeds mijn doel is, vind ik het logisch dat ik hier het leven en de carrière van René Van Rompay even in het licht wil stellen.

René Van Rompay is geboren op 26 februari 1927 in Houtvenne, bij Aarschot. Zo gemakkelijk was zijn jeugd niet: hij stamde uit een arbeidersgezin, waar de alcohol dikwijls te rijkelijk vloede, met alle sociale en familiale nefaste gevolgen. Op school was hij bijzonder ongedisciplineerd, hetgeen hem steeds terugkerende conflicten opleverde met leraars en directeurs. Dat ongedisciplineerd karakter zou hij zijn gehele leven behouden. Sommigen noemen dat zijn voornaamste défaut, anderen zijn beste kwaliteit.

Als jong man had hij twee dromen: eerst beroepsvoetballer worden, als keeper, en ook stuurman op een groot schip zijn. Omdat hij deze tweede droom niet kon verwezenlijken door het overlijden van zijn vader, transfereerde hij zijn droom van verre reizen op zijn hobby, die hij levenslang zou beoefenen, de filatelie.

Hij werd vertaler Nederlands – Frans – Duits en Engels, eerst verbonden aan de EGKS (la CECA), later bij de EEG, die intussen de Europese Unie geworden is. Daar leerde hij ook zijn goede vriend Gerhard Ludwig kennen, die mij geholpen heeft met biografische informatie, waarvoor dank.

Het moeilijk familiaal milieu deed hem vlug het ouderlijk huis verlaten, en deed hem zijn heil zoeken in een eerste huwelijk, dat vlug een mislukking zou blijken. Hij leerde dan zijn echte levensgezellin kennen, Mevrouw Joke Van Rompay, die na de officiële ontbinding van zijn eerste huwelijk zijn echtgenote werd, en die ik hier verwelkom en dank voor

haar aanwezigheid, samen met hun zoon, de heer Julien Van Rompay, hier ook aanwezig. Zij hebben mij grondig geholpen bij de opstelling van deze laudatio.

Op filatelistisch vlak is René Van Rompay echter begonnen aansluitend op zijn werk als vertaler: hij vertaalde o.a. in het Nederlands de Catalogue des Entiers Postaux du Congo Belge et du Ruanda Urundi, en de Catalogue de Poste Aérienne de Belgique.

Hij was medewerker aan " De Postzegel " tot 1975. Na een meningsverschil, dat niet zijn eerste en niet zijn laatste conflict zou zijn, richtte hij in 1976 een nieuw blad op, " Kwartaalblad voor Filatelie ", uitgegeven van maart 1976 tot in 1980, in totaal 19 nummers.

Dit gebeurde via een VZW " Vereniging voor Filatelistische Literatuur ". Het abonnement kostte dan 160 f. per jaar. De medestichter van dit tijdschrift was de heer Michel Van Meensel, die reeds in 1976 overleed, maar het is duidelijk dat René Van Rompay niet alleen instond van bij het begin voor de redactie, voor de administratie en voor de advertenties, maar dat hij het overgrote deel van de artikels zelf leverde. Zijn artikels gingen over alle mogelijke aspecten van de Belgische filatelie, dikwijls over het opsporen en herkennen van vervalsingen.

Nieuwe conflicten met de redaktieraad resulteerden einde 1980 in het opdoeken van het " Kwartaalblad voor Filatelie ". Maar René Van Rompay was niet iemand die lang kon blijven stilzitten.

In oktober 1982 werd het tijdschrift " Belgica " gestart, wanneer " La Revue Postale " van Jacques Dufour overgenomen werd door Ed Raassens, met de nieuwe naam " Belgica – La Revue Postale ". Begin 1984 sloot René Van Rompay zich aan bij het tijdschrift, dat nu werd " Belgica – La Revue Postale – Kwartaalblad voor Filatelie ".

Onze secretaris Roger Verpoort was er de verdienstelijke hoofdredakteur van tot het laatste nummer, nr. 159, het tweede nummer van 1994, met René Van Rompay als redakteur. Ik maak van de gelegenheid gebruik om Roger eveneens te danken voor de bijzonder vriendelijke en doeltreffende hulp die hij mijn geboden heeft.

En weer kon René Van Rompay, na het stopzetten van " Belgica ", niet stilzitten: hij stampte in 1996 opnieuw het " Kwartaalblad voor Filatelie " uit de grond, ditmaal samen met Dirk Claeys. Ook hier was hij redakteur en verantwoordelijk uitgever, en hij nam zelf meer dan de helft van de artikels voor zijn rekening.

Dit opnieuw verrezen tijdschrift kende echter geen lang leven, want reeds bij het zevende nummer, in juni 1998, werd het opgedoekt, eens te meer na conflicten met Dirk Claeys.

René Van Rompay heeft, zoals eerder gezegd, ook steeds geprobeerd de populariteit van het verzamelen van postzegels op te krikken, door zijn gesmaakte rubrieken in het dagblad " De Standaard " sinds 1958 en in het weekblad " Knack " sinds 1971.

Het geheel van zijn ontelbare publicaties bezorgde hem de prestigieuze Paul De Smeth – prijs voor nationale literatuur in 1994.

Zijn eigen verzamelingen, naast België, waren vooral Bulgarije, de Baltische landen, Haïti, en de Duitse bezetting in de tweede wereldoorlog.

Hij was Fellow of the Royal Philatelic Society of London, lid van de AIJP, lid van de American Philatelic Society, van de Nederlandse bond van Postzegelverenigingen, van

de Bund der Deutscher Philatelisten, van de Arbeitsgemeinschaft Böhmen und Mähren, van de Forschungsgemeinschaft Letland en van de Haïti Philatelic Society.

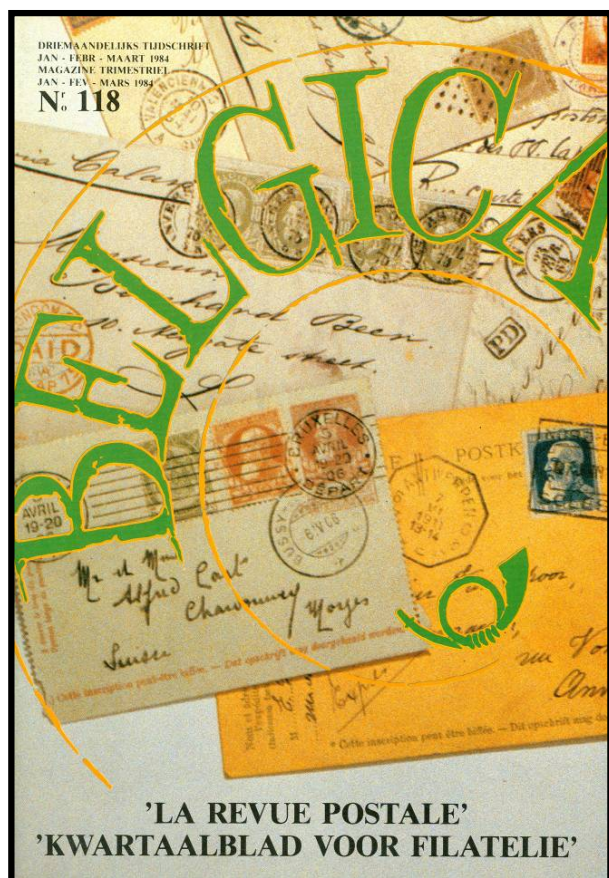
Hij was tevens nationaal jurylid in literatuur en postgeschiedenis.

In november 1981 werd hij corresponderend lid van de Belgische Academie, en titulair lid in oktober 1986, met de zetel Julien Jordens.

Zijn specialisatie in vervalsingen zorgde ervoor dat hij werd opgenomen in het expertisecomité van Willy Balasse, samen met Roger Deraedt en Warocquiers.

Zijn laatste levensjaren werden vertroebeld door ernstige gezondheidsproblemen. Hij verbleef drie jaar in een hersteloord in Kortenberg, nadien in de home van Wezembeek Oppem, waar hij overleed op 12 oktober 2008.

In elk geval, zoals U hier kan vaststellen: een groot, eminent filatelist. Soms een moeilijk karakter, maar als een moeilijk karakter kan leiden tot zo schitterende resultaten, wel, geef me dan maar moeilijke karakters.

FILATELIE

Eurocatalogoog 2002

De Belgische Beroepskamer van Postzegelhandelaars heeft zopas de 47ste editie van de „Officiële Belgische Postzegelcatalogus 2002” voorgesteld, die de geschiedenis zal ingaan als een historische uitgave. Met alle prijsaanduidingen in euro, de nieuwe eenheidsmunt in twaalf lidstaten van de Europese Unie, wordt ook in de filatelie definitief een punt gezet achter het gebruik van de Belgische frank.

Zowel de Nederlandse als de Franse uitgave telt 640 bladzijden (genaaid + omslag) en is voor 20 euro te koop bij alle postzegelhandelaars, de betere boekhandel en de filatelistische loketten van de Post.

Het aantal kleurafbeeldingen bedraagt circa 6.100. Voor de Belgische postzegels zijn er quoteringen in vier kolommen:

- 1ste kolom: ongebruikt postfris;
- 2de kolom: ongebruikt met scharnier (tot eind 1960);
- 3de kolom: gestempeld;
- 4de kolom: op brief (tot en met 1960).

Ook gevarieerde toepassing voor de andere zegelsoorten.

Deze tot begin december 2002 geldig blijvende editie is aangevuld met de nieuwe uitgaven van België, de voormalige koloniën, Europa-CEPT, nieuwe variëteiten (plaatfouten), enz. Niet meer opgenomen is de rubriek „Europameelopers”. Alle prijsnoteringen werden omgerekend naar de euro en aangepast aan de huidige markttendens.

Veilingresultaten uit binnen- en buitenland en contacten met handelaars en verzamelaars over de hele wereld vormen de parameters voor een actuele prijsindicatie.

Voor ieder verzamelgebied worden de prijsnoteringen door specialisten

grondig besproken in daartoe samengestelde commissies.

Mooie klassieke stukken en topseries worden almaar schaarser. Zowel kleur- als tandingvarianten en plaatfouten blijven gevraagd. In een groeiende markt is het dan ook logisch dat precies voor deze zegels de prijsaanduidingen gevoelig gestegen zijn.

DE 47STE EDITIE ZAL DE GESCHIEDENIS INGAAN ALS EEN HISTORISCHE UITGAVE

Voorbeeld: de postfris bruine en blauwe epauletten van 10 en 20 centiem uit 1849 zijn gestegen van 90.000/105.000 frank naar 2.600/2.700 euro. Ook met de zogeheten Moens-pennestreep gaan de noteringen van deze zegels omhoog.

Tussen de eerste bladen van de catalogus zit een opmerkelijk, door de Belgische Post geschonken zwart-wit herdenkingsblaadje met een reproductie van de eerste twee Koning Albert II-postzegels in de nieuwe munt. Het is de zevende opeenvolgende keer dat een dergelijk geschenk opgenomen is.

(rvr)